

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक नव्याण्णव

अंतिम दिवस आणि देवाचा न्याय: भविष्यसूचक अंतर्दृष्टींचे प्रकटन

Jeff Pippenger

2024-02-29

“अंतिम दिवस” हे पहिल्या देवदूताच्या संदेशाच्या चळवळीत न्यायनिवाड्याच्या उद्घाटनाच्या घोषणेचे प्रतीक आहेत, आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या चळवळीत न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीची घोषणा केली जाते. “अंतिम दिवसांमध्ये” देवाच्या लोकांना देवाच्या न्यायनिवाड्याची घोषणा करण्यासाठी उभे करण्यात आले होते आणि उभे करण्यात येत आहेत; परंतु देवाच्या न्यायनिवाड्याचा संदेशवाहक होण्यासाठी तुम्हाला न्यायनिवाडा समजला पाहिजे. लाओदिकियाच्या अॅडव्हॅटिझमचे एक प्रमुख वैशिष्ट्य—विद्वान वर्ग असो वा अविद्वान वर्ग—हे आहे की त्यांना देवाचा न्यायनिवाडा माहीत नाही. सर्व संदेष्टे ज्या दिवसांत ते जगले त्यापेक्षा अधिक विशिष्टपणे अंतिम दिवसांनाच संबोधित करीत आहेत.

“प्राचीन संदेष्ट्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा आमच्या काळासाठी अधिक बोलले, त्यामुळे त्यांची भविष्यवाणी आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांना उदाहरणार्थ घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगांचा शेवट आलेला आहे अशा आमच्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ 1 Corinthians 10:11.” Selected Messages, book 3, 338.

सर्व संदेष्टे एकमेकांशी सुसंगत आहेत; म्हणून त्यांच्या सर्व भविष्यवाण्या एकाच चित्रणासमोर आणतात, आणि ते चित्रण शेवटच्या दिवसांचे आहे, जे न्यायाचे दिवस आहेत.

आणि संदेष्ट्यांचे आत्मे संदेष्ट्यांच्या अधीन असतात. कारण देव गोंधळाचा कर्ता नाही, तर शांतीचा आहे, जसे संतांच्या सर्व मंडळ्यांत आहे. १ करिंथकरांस १४:३२, ३३.

यहेज्केलाच्या दर्शनातील, जे आठव्या अध्यायापासून आरंभ होते, यरुशलेम म्हणजे देवाची कलीसिया होय, जी अंतिम दिवसांतील लाओदिकियातील सातव्या दिवसाची अॅडव्हॅटिस्ट कलीसिया आहे. यहेज्केलाच्या आठव्या व नवव्या अध्यायांत, देवाच्या घराण्यावरील न्यायाच्या समाप्तीसमयी उपासकांचे दोन वर्ग ओळखले जातात. एक वर्ग सूर्यापुढे नतमस्तक होणाऱ्या पंचवीस वडील पुरुषांद्वारे दर्शविला आहे; परंतु कलीसियेत आणि देशात होणाऱ्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल शोक करतात व आक्रोश करतात ते देवाचा शिक्का प्राप्त करतात. अकराव्या अध्यायात, सूर्यापुढे नतमस्तक होणाऱ्या त्या पंचवीस पुरुषांच्या शिक्षेचे चित्रण यहेज्केलाचे दर्शन पुढे चालू ठेवते.

त्यानंतर आत्म्याने मला वर उचलले आणि पूर्वेकडे तोंड असलेल्या परमेश्वराच्या मंदिराच्या पूर्व दरवाज्यापाशी आणले; आणि पाहा, त्या दरवाज्याच्या प्रवेशद्वाराशी पंचवीस पुरुष होते; त्यांच्यामध्ये मी अजुराचा पुत्र याज्न्या आणि बनायाचा पुत्र पलत्याह, हे लोकांचे अधिपती, पाहिले. मग तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, हेच ते पुरुष आहेत जे या नगरात अनर्थाची योजना करतात आणि दुष्ट सल्ला देतात; जे म्हणतात, वेळ जवळ आलेली नाही; चला, आपण घरे बांधूया: हे नगर कढई आहे, आणि आपण मांस आहोत. म्हणून त्यांच्याविरुद्ध भविष्यवाणी कर; भविष्यवाणी कर, हे मनुष्यपुत्रा. आणि परमेश्वराचा आत्मा माझ्यावर आला आणि त्याने मला म्हटले, बोल; परमेश्वर असे म्हणतो; हे इस्राएलच्या घराण्या, तुम्ही असे बोलले आहात; कारण तुमच्या मनात जे जे येते ते प्रत्येक मी जाणतो. तुम्ही या नगरातील तुमच्या वधलेल्यांची संख्या वाढविली आहे, आणि त्याच्या रस्त्यांना वधलेल्यांनी भरून टाकले आहे. म्हणून परमेश्वर देव असे म्हणतो; तुमचे जे वधलेले तुम्ही त्याच्या मध्यभागी ठेवले आहेत, तेच मांस आहेत, आणि हे नगर कढई आहे; परंतु मी तुम्हांला त्याच्या मध्यातून बाहेर काढीन. तुम्ही तलवारीला भिलात; आणि मी तुमच्यावर तलवार आणीन, असे परमेश्वर देव म्हणतो. आणि मी तुम्हांला त्याच्या मध्यातून बाहेर काढीन, आणि परक्यांच्या हाती तुम्हांला देईन, आणि तुमच्यामध्ये न्यायकार्यातील शिक्षा अंमलात आणीन. यहेज्केल 11:1-9.

यरुशलेम हिला “कढई” म्हणून ओळखले जाते, आणि यरुशलेममधील लोक हे “मांस” आहेत, जे त्या कढईत, म्हणजे भांड्यात, शिजविले जात आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात दुष्टांवर जो न्याय त्यांच्या हातात संहारक शस्त्रे धारण केलेल्या देवदूतांद्वारे पूर्ण केला जातो (कारण सिस्टर व्हाईट म्हणतात की यहेज्केल अध्याय नऊतील शिक्कामोर्तब हेच प्रकटीकरण अध्याय सातमधील शिक्कामोर्तब आहे), त्यात ही सत्यता समाविष्ट आहे की दुष्टांना यरुशलेममधून दूर केले जाते. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, आध्यात्मिक यरुशलेम शुद्ध केली जाईल आणि सर्व पर्वतांवर ध्वजाप्रमाणे उंचावली जाईल.

आणि शेवटच्या दिवसांत असे होईल की, परमेश्वराच्या घराचा पर्वत पर्वतांच्या शिखरांवर स्थापन केला जाईल, आणि तो डोंगरांहून उंच केला जाईल; आणि सर्व राष्ट्रे त्याकडे ओघाने येतील. आणि अनेक लोक जातील व म्हणतील, या, आपण परमेश्वराच्या पर्वतावर, याकोबाच्या देवाच्या घरात जाऊ या; आणि तो आम्हांस आपल्या मार्गांचे शिक्षण देईल, आणि आपण त्याच्या वाटांनी चालू; कारण सियोनमधून नियमशास्त्र निघून जाईल, आणि यरुशलेमहून परमेश्वराचे वचन. यशया 2:2, 3.

रविवार कायद्याच्या वेळी यरुशलेमासाठी जी शुद्धीकरणाची क्रिया पूर्ण होते, ती म्हणजे लाओदिकीया अवस्थेतील अॅडव्हेंटिस्टांचे दूर करून टाकणे होय, ज्यायोगे फक्त फिलाडेल्फिया अवस्थेतील अॅडव्हेंटिस्ट उरतात. त्यानंतर विधिसम्मत कॉर्पोरेट रचना संपुष्टात येते, कारण १८६३ मध्ये करण्यात आलेल्या त्या कायदेशीर व्यवस्थेत संयुक्त संस्थानांचे सरकार हे नियंत्रण करणारे घटक आहे; आणि जेव्हा संयुक्त संस्थानांचे सरकार त्या भूमीवर रविवारपालनाची सक्ती करते, तेव्हा सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चची कॉर्पोरेट रचना कायदेशीररीत्या विसर्जित केली जाते, किंवा कदाचित तिचे नाव कायदेशीररीत्या बदलून रविवार अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या धर्तीवरील काहीतरी असे केले जाते.

येरुशलेममधील दुष्टांना संहारक देवदूतांनी कढईतून बाहेर काढून टाकल्यावर, लौदीकिया अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचा अंत होतो, आणि फिलाडेल्फियाची चळवळ आध्यात्मिक येरुशलेम बनते, जी ध्वजाप्रमाणे उंचावली जाते. मीखा त्या प्राचीन पुरुषांना संबोधित करतो, ज्यांना यशया उपहास करणारे पुरुष म्हणतो, जे प्रकाशाला अंधकार आणि अंधकाराला प्रकाश म्हणतात; आणि एका प्रश्नाद्वारे तो हे दर्शवितो की त्या प्राचीन पुरुषांनी “न्याय” ओळखला पाहिजे होता. त्यांनी त्यांच्या भेटीची वेळ ओळखली पाहिजे होती.

आणि मी म्हटले, ऐका, मी विनंती करतो, हे याकोबाच्या प्रमुखांनो, आणि इस्राएलाच्या घराण्याच्या अधिपतींनो; न्याय जाणून घेणे तुमच्यासाठीच नव्हे काय? जे चांगल्याचा द्वेष करतात आणि वाईटावर प्रेम करतात; जे त्यांची कातडी त्यांच्यावरून सोलून काढतात, आणि त्यांचे मांस त्यांच्या हाडांवरून काढतात; जे माझ्या लोकांचे मांसही खातात, आणि त्यांची कातडी त्यांच्यावरून सोलून काढतात; आणि त्यांची हाडे मोडतात, आणि भांड्यासाठी तुकडे तुकडे करतात, आणि कढईतील मांसाप्रमाणे. मीखा 3:1-3.

देवाने असा हेतू ठेवला होता, आणि अजूनही ठेवतो, की त्याच्या अंतिम दिवसांतील लोकांनी “न्याय जाणावा,” आणि न्याय ही एकच, एकमेव संकल्पना नाही. तो एक प्रगतिशील इतिहास आहे, ज्यामध्ये अनेक घटक आणि ठराविक वाटचिन्हे आहेत. तो एक भविष्यसूचक कालखंड आहे, जो १७९८ मध्ये आरंभ झाला आणि सहस्रवर्षांच्या शेवटापर्यंत चालू राहतो. तो तपासणीपरही आहे आणि कार्यान्वयनपरही. तो पृथ्वीवर कधीही जगलेल्या प्रत्येक मनुष्यावर, तसेच स्वर्गातून बाहेर टाकण्यात आलेल्या देवदूतांवरही पूर्ण केला जातो. न्यायाचे कालखंड हे अंतिम दिवसांतील देवाच्या विश्वासू लोकांसाठी अत्यावश्यक समज आहेत, कारण मीखाच्या प्रश्नाचे उत्तर आहे, “होय, इस्राएलने न्याय समजून घ्यावयाचा आहे.”

यिर्मया दर्शवितो की अखेरच्या दिवसांतील यरुशलेमचे प्राचीन पुरुष हे “सततच्या पराङ्मुखते”च्या परिपाकाचे प्रतिनिधित्व करतात; हीच गोष्ट वाढत्या बंडखोरीच्या चार पिढ्यांद्वारे दर्शविली आहे, ज्यांचे प्रतीकीकरण यहेज्केल अध्याय आठमधील क्रमशः वाढत्या चार घृणास्पद कृत्यांमध्ये झाले आहे. यिर्मया असेही दर्शवितो की ते प्राचीन पुरुष आध्यात्मवादात गुरफटलेले आहेत, कारण ते “सूर्य, चंद्र आणि आकाशातील सर्व सैन्यगण” यांची “उपासना”

करतात. तो असेही दर्शवितो की त्यांना “पडावे, आणि पुन्हा उठू नये,” कारण “त्यांनी परमेश्वराचे वचन नाकारले आहे.” या वैशिष्ट्यांद्वारे यिर्मया हे दर्शवितो की “लोकांना परमेश्वराचा न्याय ठाऊक नाही.”

त्या काळी, परमेश्वर म्हणतो, ते यहूदाच्या राजांची हाडे, त्याच्या सरदारांची हाडे, याजकांची हाडे, संदेष्ट्यांची हाडे, आणि यरुशलैमच्या रहिवाशांची हाडे त्यांच्या कबरांतून बाहेर काढतील; आणि ती सूर्यापुढे, चंद्रापुढे, आणि आकाशातील सर्व गणांपुढे पसरतील, ज्यांच्यावर त्यांनी प्रेम केले, ज्यांची त्यांनी सेवा केली, ज्यांच्या मागे ते चालले, ज्यांना त्यांनी शोधले, आणि ज्यांची त्यांनी उपासना केली; ती पुन्हा गोळा केली जाणार नाहीत, किंवा पुरली जाणार नाहीत; ती पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर शेणासारखी होतील. आणि या दुष्ट कुळातील जे उरलेले राहतील, ज्यांना मी हाकलून दिलेल्या सर्व ठिकाणी जे शिल्लक राहतील, ते सर्व जीवनापेक्षा मृत्यूची निवड करतील, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. शिवाय तू त्यांना असे सांग: परमेश्वर असे म्हणतो; कोणी पडले, तर तो पुन्हा उठणार नाही काय? कोणी मागे फिरले, तर तो परतणार नाही काय? मग यरुशलैमचे हे लोक सततच्या भरकटण्याने मागे का फिरले आहेत? ते कपटाला घट्ट धरून बसले आहेत; ते परतण्यास नकार देतात. मी लक्ष देऊन ऐकले, पण ते योग्य ते बोलले नाहीत; कोणाही मनुष्याने आपल्या दुष्टतेबद्दल पश्चात्ताप करून, “मी काय केले आहे?” असे म्हटले नाही; प्रत्येकजण आपापल्या मार्गाला वळला, जसा घोडा लढाईत झोपावतो. होय, आकाशातील करकोचही आपले नेमलेले काळ ओळखते; आणि फाकता, सारस, व अबाबील आपल्या येण्याची वेळ पाळतात; पण माझ्या लोकांना परमेश्वराचा न्याय ठाऊक नाही. तुम्ही कसे म्हणता, “आम्ही ज्ञानी आहोत, आणि परमेश्वराचा नियम आमच्याजवळ आहे”? पाहा, निश्चितच त्याने तो व्यर्थ केला आहे; शास्त्रांची लेखणी व्यर्थ आहे. ज्ञानी लोक लज्जित झाले आहेत, ते घाबरले आहेत आणि पकडले गेले आहेत; पाहा, त्यांनी परमेश्वराचे वचन नाकारले आहे; मग त्यांच्यात कोणते ज्ञान आहे? यिर्मया 8:1-9.

पाचव्या अध्यायात, परमेश्वराचा न्याय ज्यांना ज्ञात नाही ते “मूर्ख” आहेत, असे यिर्मया स्पष्टपणे सांगतो.

यरुशलैमच्या रस्त्यांवरून इकडे तिकडे धावा, आणि आता पाहा, जाणून घ्या, आणि तिच्या विस्तीर्ण चौकांत शोधा, जर तुम्हांस एखादा मनुष्य सापडतो काय, जर असा कोणी आहे काय की जो न्याय करतो, जो सत्याचा शोध घेतो; तर मी तिला क्षमा करीन. आणि जरी ते म्हणतात, “परमेश्वर जिवंत आहे”; तरीही ते खोटेच शपथ घेतात. हे परमेश्वरा, तुझे डोळे सत्यावर नाहीत काय? तू त्यांना मारिले, पण त्यांनी शोक केला नाही; तू त्यांचा नाश केला, पण त्यांनी सुधारणा स्वीकारण्यास नकार दिला; त्यांनी आपली चेहरे खडकापेक्षाही कठीण केली आहेत; त्यांनी परत येण्यास नकार दिला. म्हणून मी म्हटले, नक्कीच हे गरीब लोक आहेत; ते मूर्ख आहेत; कारण त्यांना परमेश्वराचा मार्ग माहीत नाही, आणि त्यांच्या देवाचा न्यायही माहीत नाही. यिर्मया 5:1-4.

शेवटच्या काळात लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमध्ये, जे दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतातील मूर्ख कुमारिका म्हणून दर्शविलेले आहेत, ज्यांना सिस्टर व्हाईट “अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे” प्रतिनिधित्व करणारे म्हणून ओळखते, ते “परमेश्वराचा मार्ग, आणि त्यांच्या देवाचा न्याय” जाणत नाहीत. पुढील अध्यायात यिर्मया असे ओळख करून देतो की परमेश्वराचा “मार्ग” म्हणजे “प्राचीन वाटा” होत; परंतु मूर्ख लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिस्ट त्यात चालण्यास, किंवा रणशिंगाचा आवाज ऐकण्यास नकार देतात. “रणशिंग” हे न्यायाचे प्रतीक आहे, आणि अर्थातच, तो न्याय मूर्ख लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिस्टांना ठाऊक नसतो.

परमेश्वर असे म्हणतो, “रस्त्यांजवळ उभे राहा, पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते जाणून घ्या, आणि त्यात चाला; म्हणजे तुम्हांला तुमच्या आत्म्यांसाठी विश्रांती मिळेल.” पण त्यांनी म्हटले, “आम्ही त्यात चालणार नाही.” तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले, असे सांगून, “तुर्ईच्या नादाकडे लक्ष द्या.” पण त्यांनी म्हटले, “आम्ही लक्ष देणार नाही.” म्हणून, हे राष्ट्रानो, ऐका; आणि हे सभामंडळा, त्यांच्या मध्ये काय आहे ते जाणून घ्या. हे पृथ्वी, ऐक: पाहा, मी या लोकांवर अनर्थ आणीन, म्हणजे त्यांच्या विचारांचे फळ; कारण त्यांनी माझ्या वचनांकडे कान दिला नाही, आणि माझ्या नियमशास्त्रालाही नाही, तर त्यास नाकारले.” यिर्मया 6:१६-१९.

“तुरईचा आवाज” ऐकण्यास आणि “जुन्या मार्गांनी” “चालण्यास” नकार देणाऱ्या “मंडळीवर” जे “अनिष्ट” आणले जाते—ज्या ठिकाणी उत्तरवर्षावातील “विश्रांती” सापडली असती—ते लवकरच येणाऱ्या रविवार-कायद्याच्या वेळी “मंडळी” “त्याचा नियम” नाकारते तेव्हा घडते.

एलियाच्या तिहेरी अनुप्रयोगामुळे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापासून आरंभ होणाऱ्या कार्यकारी न्यायाच्या काळात एका संदेशवाहकाचे आणि एका चळवळीचे कार्य ओळखले जाते. कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करणाऱ्या संदेशवाहकाच्या तिहेरी अनुप्रयोगाचा एलियाच्या तिहेरी अनुप्रयोगाशी निकट संबंध आहे. मार्ग तयार करणाऱ्या संदेशवाहकाचा हा तिहेरी अनुप्रयोग शोधक न्यायाच्या काळात एका संदेशवाहकाद्वारे आणि एका चळवळीद्वारे केले जाणारे कार्य ओळखतो. मार्ग तयार करणारा संदेशवाहक आणि एलिया हे परस्पर निकट संबंध असलेले तिहेरी अनुप्रयोग आहेत; जसे रोमच्या तिहेरी अनुप्रयोगाचा बाबेलच्या पतनाच्या तिहेरी अनुप्रयोगाशी संबंध आहे; परंतु त्यांच्यात देवाच्या न्यायाशी संबंधित महत्त्वपूर्ण भेद आहेत.

एलियाच्या तिहेरी अनुप्रयोगांचा आणि कराराच्या दूतासाठी मार्ग सिद्ध करणाऱ्या दूताच्या तिहेरी अनुप्रयोगाचा संबंध न्यायाच्या दोन भिन्न कार्यांशी आहे, जी देव आपल्या निवडलेल्या दूताद्वारे आणि त्या दूताच्या संदेशाशी एकरूप होणाऱ्या चळवळीमार्फत पूर्ण करतो. ही दोन कार्ये न्यायाच्या दोन भिन्न कालखंडांशी संबंधित आहेत, जरी प्रतीकांमध्ये काही अंशाने आच्छादन आहे.

तिसऱ्या व अंतिम एलियाचे कार्य आधुनिक बाबेलच्या त्रिविध संघटनेवरील कार्यकारी न्यायाशी संबंधित आहे; आणि मार्ग तयार करणाऱ्या दूताचे कार्य देवाच्या लोकांच्या तपासणी न्याय व शुद्धीकरणाशी संबंधित आहे. मलाखीच्या तिसऱ्या अध्यायाची प्रस्तावना दुसऱ्या अध्यायाच्या शेवटच्या वचनाने केली आहे.

तुम्ही तुमच्या वचनांनी परमेश्वराला कंटाळवाणे केले आहे. तरी तुम्ही म्हणता, “आम्ही त्याला कशाने कंटाळवाणे केले?” जेव्हा तुम्ही म्हणता, “वाईट करणारा प्रत्येकजण परमेश्वराच्या दृष्टीने चांगला आहे, आणि तो त्यांच्यात आनंद मानतो”; किंवा, “न्यायाचा देव कुठे आहे?” पाहा, मी माझा दूत पाठवीन, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग तयार करील; आणि ज्याला तुम्ही शोधता तो प्रभू अचानक आपल्या मंदिरात येईल, म्हणजे कराराचा तो दूत, ज्याच्यात तुम्ही आनंद मानता; पाहा, तो येईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहील? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्नीसारखा आणि धोब्याच्या साबणासारखा आहे. आणि तो रुप्याला शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोन्या-चांदीप्रमाणे परखून काढील, जेणेकरून ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पण करतील. तेव्हा यहूदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्रिय होईल, जसे प्राचीन दिवसांत आणि पूर्वीच्या वर्षांत होते. मलाखी 2:17-3:4.

शेवटच्या दिवसांत, मलाखीच्या साक्षीनुसार, 1888 च्या बंडखोरीला धरून बसलेल्या लौदीकीया अॅडव्हेंटिझममुळे देव कंटाळला आहे. 1888 ची बंडखोरी ही कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडखोरीद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती, आणि कोरहाच्या बंडखोरीतील तात्त्विक वादाचा मुद्दा हा होता की जे दुष्कृत्य करतात, ते तरीही परमेश्वराच्या दृष्टीने नीतिमान आहेत काय.

आता इझहाराचा पुत्र, कोहाथाचा पुत्र, लेवीचा पुत्र कोरह, आणि एलीआबाचे पुत्र दाथान व अबीराम, आणि पेलेथाचा पुत्र ओन, हे रूबेनाचे पुत्र, यांनी लोकांना बरोबर घेतले; आणि त्यांनी मोशेसमोर उठाव केला, त्यांच्याबरोबर इस्राएलच्या संततीतील दोनशे पन्नास मंडळीचे प्रधान, सभेत प्रसिद्ध, नामांकित पुरुष होते. आणि ते मोशे व अहरोन यांच्या विरुद्ध एकत्र जमले, आणि त्यांना म्हणाले, तुम्ही स्वतःवर फारच अधिक घेत आहात; कारण सर्व मंडळी पवित्र आहे, त्यांपैकी प्रत्येकजण पवित्र आहे, आणि परमेश्वर त्यांच्या मध्ये आहे; मग तुम्ही परमेश्वराच्या मंडळीवर स्वतःला का उंचावता? गणना 16:1-3.

शेवटच्या दिवसांत, देव 1957 च्या बंडखोरीला चिकटून राहणाऱ्या लॉदिकीयेच्या अॅडव्हेंटिझममुळे कंटाळला आहे; ती 1888 च्या बंडखोरीचेच केवळ प्रकटीकरण असून, अधिकृत विधानात मांडलेली आहे. *Questions on

Doctrine* या पुस्तकाने 1888 च्या बंडखोरीला संस्थात्मक मान्यता दिली; आणि ती, 1888 च्या परिषदेत सिस्टर व्हाईट यांनी अवश्य उपस्थित राहून कोरहाच्या बंडखोरीच्या इतिहासाची पुनरावृत्ती नोंदवावी, अशी सूचना देणाऱ्या देवदूताच्या साक्षीनुसार, कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडखोरीची पुनरावृत्ती होती. बंडात देवाचा प्रतिनिधी असलेल्या मोशेविरुद्ध कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्याबरोबर कीर्तीमान अशी दोनशे पन्नास माणसे एकत्र जमली.

यहेज्केल अध्याय आठमध्ये सूर्याला नमस्कार करणारे पंचवीस पुरुष, हे कोरह, दाथान आणि अबीराम यांच्या बंडामध्ये धूप अर्पण करणाऱ्या दोनशे पन्नास पुरुषांच्या दशांशाचे, अर्थात दहाव्या भागाचे, प्रतिनिधित्व करतात; त्या दोनशे पन्नास पुरुषांनी 1888 च्या बंडाच्या नेत्यांचे प्रतिरूप दर्शविले होते, ज्यांचे तात्त्विक बंड 1957 मध्ये *Questions on Doctrine* हे पुस्तक प्रकाशित झाल्याने औपचारिक स्वरूपात स्थापित झाले.

कोरह, दाथान व अबीराम यांच्या बंडाने देवाने दिलेला तो “न्याय” नाकारला, ज्यामध्ये त्यांना चाळीस वर्षे अरण्यात भटकत राहण्याची शिक्षा घोषित करण्यात आली होती. लाओदिकीयेतील अॅडव्हेंटिझमने १८६३ मध्ये लाओदिकीयाच्या अरण्यात भटकण्यास सुरुवात केली, कारण १८५६ मध्ये सादर करण्यात आलेला लाओदिकीयाचा संदेश त्यांनी नाकारला होता; त्यांच्या अविश्वासामुळे त्यामुळे आणखी अनेक वर्षे अरण्यात भटकण्याचा न्याय आला. १८८८ च्या बंडातही, एल्डर्स जोन्स आणि वॅगनर यांनी आणलेला लाओदिकीयाचा संदेश स्वीकारण्यास ते अद्याप अनिच्छुकच होते.

ज्यांनी १८८८ साली बंड केले, त्यांनी केवळ एल्डर्स जोन्स आणि वॅगनर यांच्या आध्यात्मिक अधिकारालाच नाकारले नाही, तर भविष्यवक्ती एलेन व्हाईट यांच्या अधिकारालाही आणि पवित्र आत्म्याच्या अधिकारालाही नाकारले; कारण त्यांनी संपूर्ण मंडळी समान रीतीने पवित्र आहे, ही कल्पना आचरणात आणली.

१८६३ मध्ये ते बेथेलच्या खोल्या संदेष्ट्याबरोबर भोजन करण्यासाठी परतले, आणि असे करत असताना त्यांनी अखेरीस कोरहाच्या बंडाने दर्शविलेल्या तारणाच्या व्याख्येला स्वीकारले, आणि नंतर त्या खोल्या सिद्धांतास अधिकृतरीत्या *Questions on Doctrine* या पुस्तकात प्रतिष्ठित केले. तो सिद्धांत म्हणजे “विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविणे” याची खोटी व्याख्या होय.

१८६३ मधील बंड हे हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांवर प्रतिबिंबित झालेल्या मिलरच्या रत्नांच्या नकाराची सुरुवात होती. हबक्कूकच्या दुसऱ्या अध्यायात, पहिल्या वचनातील “वाद” अखेरीस दोन प्रकारचे उपासक निर्माण करतो, जे विलंब झालेल्या संदेशाविषयीच्या त्यांच्या मतभेदांमुळे प्रकट होतात.

पाहा, जो आपल्या मनात उंचावलेला आहे, त्याचा जीव त्याच्यामध्ये सरळ नाही; पण न्यायी मनुष्य आपल्या विश्वासाने जगेल. हबक्कूक २:४.

हबक्कूक अध्याय दोनमधील “वाद” यामधील “न्यायी” यांचा “विश्वास” हा पाट्यांवर स्पष्टपणे लिहिलेल्या “दर्शनावर” आधारित होता. १८६३ च्या बंडामध्ये, पाट्यांवर जे लिहिलेले होते ते दूर करण्याचे पहिले पाऊल त्यांच्याकडून उचलले गेले ज्यांच्याकडे “न्यायी” यांचा विश्वास उरला नव्हता. १८६३ चे बंड हे त्या बंडाचे पहिले बीज होते, ज्याने अखेरीस १९५७ मध्ये विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरण्याच्या सिद्धांताची एक खोटी व्याख्या संस्थापित केली.

आम्ही हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“परमेश्वराने आपल्या महान दयेमुळे एल्डर्स वॅगनर आणि जोन्स यांच्या द्वारे आपल्या लोकांकडे अत्यंत मौल्यवान संदेश पाठविला. हा संदेश जगासमोर उन्नत करण्यात आलेल्या तारणाच्या, संपूर्ण जगाच्या पापांसाठीच्या बलिदानास, अधिक ठळकपणे सादर करण्यासाठी होता. त्याने जामीनदारामार्फत विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविणे प्रस्तुत केले; त्याने लोकांना ख्रिस्ताची धार्मिकता स्वीकारण्यास आमंत्रित केले, जी देवाच्या सर्व आज्ञांचे पालन करण्यात प्रकट होते. अनेकांनी येशूकडील दृष्टी गमावली होती. त्यांना त्यांच्या नजरा त्याच्या दैवी

व्यक्तिमत्त्वाकडे, त्याच्या गुणवत्तेकडे आणि मानवकुळावरील त्याच्या अपरिवर्तनीय प्रेमाकडे वळविण्याची गरज होती. सर्व अधिकार त्याच्या हातांत देण्यात आला आहे, जेणेकरून तो मनुष्यांना समृद्ध देणग्या वाटू शकेल आणि असहाय्य मानवी प्रतिनिध्यास आपल्या स्वतःच्या धार्मिकतेची अमूल्य देणगी देऊ शकेल. हा तो संदेश आहे जो देवाने जगाला देण्याची आज्ञा केली. हाच तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, जो मोठ्या आवाजाने घोषित केला जाणार आहे, आणि त्याच्याबरोबर त्याच्या आत्म्याच्या विपुल ओतप्रोत वर्षावाची साथ असणार आहे.”

Testimonies to Ministers, 91.

“या काळासाठीचे सत्य, तिसऱ्या देवदूताचा संदेश, मोठ्या आवाजाने घोषित केला गेला पाहिजे, म्हणजेच आपण महान अंतिम परीक्षेजवळ पोहोचत असता वाढत्या सामर्थ्याने.” The 1888 Materials, 1710.

“परीक्षेचा काळ आता अगदी आपल्या उंबरठ्यावर आला आहे; कारण तिसऱ्या देवदूताचा मोठा आक्रोश ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेच्या, पापक्षमाकारी उद्धारकर्त्याच्या, प्रकटीकरणात आधीच आरंभ झाला आहे. ही त्या देवदूताच्या प्रकाशाची सुरुवात आहे, ज्याच्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी भरून जाईल.” Selected Messages, book 1, 362.

“उत्तरकाळातील पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. एक सामर्थ्यशाली देवदूत स्वर्गातून खाली येणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने प्रकाशित होणार आहे.” Review and Herald, April 21, 1891.